

Szerkesztői Iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hova
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hova
az előfizetések és hirdetések
berentesen küldendők.
Készítők nem adnak vissza.

KÖZÉRDEK

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben hazhoz hordva vagy
váltakozva postán küldve
éves ár 4 frt.
fél éves 2 frt.
negyed éves 1 frt.

Hirdetmények díja.
3 hasabos petit sorost, vagy
ennek helyett 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.
Nyilttér óra 15 kr.

A gör. katolikus érseki jelöltek megválasztása.

Folyó évi április 16-ika nevezetes nap volt a hazai román gör. kath. vallásuk között, sőt komolyabban tekintve: politikailag fontosnak mondható, különösen az erdélyi részek lakosságára nézve. Nem pusztán vallási, hanem román nemzetiségi, nem csak kulturális, hanem politikai jellegűvé lett e választás mert főleg ilyennek tekintetik, talán csakugyan helyesebb, ha jövőre feltétlenül el lesz hagyva a kijelölési eljárás, melyet jelenleg is „a jövőre való minden következtetés kizárásával“ engedett meg a kormány javaslatára Ő Felsége. Ha a román katolikusok, az ország legnagyobb és legrégebbi vallásfelekezete nyugodtan és bizalommal látja Ő Felsége kezében egyházfőinek kinevezési jogát, kijelölés nélkül s ez által a szenvedélyes korteskedések, a választási eljárás visszaélései s általában a közbekezelés ki zavarása ki vannak zárva annak köréből, ki az apostolok utódja-képpen hivatva van a keresztényi erényekben, szeretetben, békés érzületben példaképpül szolgálni; nincs helyes indok, mely azt javasolná, hogy a szervezeti törvény ilyenmő rendelkezésének hiányában a gör. katolikusok érsekszékeinek betöltésénél a püspöki kinevezésnél szokásos eljárástól eltérjünk. A gör. keletiekre való hivatkozás annyiban nem állhat meg, mivel ezen kiváltság igaz, hogy az abszolút kormány alatt, de határozottan ki van fejezve, szabályosan ki van mondva. Hogy nemzetiségi viszonyaink között s a kulturális helyzet azon fokán, melyen a gör. keletiek többsége ma is áll, ily jog, ily kiváltság megadása nem volt éppen szerencsés gondolat, azt bizonyítani felesleges, de mert a kiváltság jogokat biztosított, azo-

kat respektálni kell mindaddig, míg veszedelmesé nem válik az államra nézve.

Ő Felsége az érseki székre való kijelölés nevezetes „aktusára“ kir. biztosokul Pável Mihály, nagy-váradai gör. kath. püspököt, valóságos belső titkos tanácsost és báró Jósika Samut, a belügyminiszterium államtitkárát, az erdélyi r. kath. status világi elnökét, es. és kir. kamarást nevezte ki. Pável püspök, egy igen tiszteletreméltó, derek férfi, már 15-e előtt megérkezett Balázsfalvára, 15-én pedig b. Jósika jött meg a gyorsvonaton, kíséretében levén Csató János alispán, Török Bertalan főjegyző, Pogány János, dr. Varró László m. jegyző, dr. Werner Gyula főispánitkár, Szász József főszolgabíró, kik tiszteletüket kívánták kifejezni a kir. biztosok előtt. Az indóháznál Moldován János kanonok, érsekhelynök és Simonffy Alajos főszolgabíró fogadták és üdvözölték az érkezőket, kik némi késedelmezés után kocsira ültek s bevonultak Balázsfalvára, némileg kíváncsiak lévén az ünnepélyes fogadtatásra. Szép idő volt, a választó papság nagyobb része már megérkezett s így volt némi élénkség, jövés-menés, de az ünnepélyes, fényes ünnepnek semmi külső jelét sem láthattuk, mint az más városokban szokás. Egyetlen zászlót sem lengetett az előbbi napon hullott hó miatt eléggé friss tavaszi szellő a házakon, pedig ily kiváló állású kir. biztosok tiszteletére máshol ugyancsak kizászlózták volna a várost, az igaz, hogy a magyar állam színét viselő tricolorokkal, a mi Balázsfalva szépen épülő egyenes utcáin sem vette volna ki rosszul magát. Délben 12 órakor voltak a tisztelgések a kir. biztosoknál, a papság diszes sorát Moldován kanonok, érseki helynök vezette.

Délben diszes ebéd volt, melyre a két kir. biztos, Moldován érseki helynök, a megyei tisz-

telgők s Pável püspök titkára volt hivatalos. Délután a székesegyházban volt a választók verifikálása, 204 közül 202 jelent meg, egy választás verifikálását a minisztertől kérték távirat útján. A választók maguk között több értekezletet tartottak, melyen a szavazás esélyeit számba vették s a kijelölendő személyekre nézve nagyobbára megállapodtak. Legtöbb pártolója volt dr. Mihály Viktor lugosi püspöknek és Moldován János érseki helynöknek, azután dr. Gramma Sándor kanonoknak és dr. Szabó János szamos-ujvári püspöknek. Avégből, hogy ez utóbbi ne jöjjön be a harmas kandidatióba, erős kapacitálás folyt, melyben bizonyára jelentékeny része volt a világiak közül megjelent dr. Ratiu János ügyvédnek és társainak is. Ugynevezett Strohman keresték s ezt Ruzs n.-szebeni esperes személyében meg is találták.

Ragyogó szép idő derült fel ápril 16-ra. Reggel 6 óra után már élénk jövés-menés volt a főtéren. Fél nyolcra összegyűltek a székesegyházban a választók, kik közül az isteni tiszteletet végzők diszes egyházi öltönyben voltak az érseki — régebben Apaffy — kastélyban s rövid idő múlva a főpapi diszbe öltözött nagyváradai püspökkel, kinek palást uszályát egy klerikus tartotta és a fényes díszmagyarban megjelent br. Jósikával élőkön 8 órakor a székesegyházba vonultak.

A kik a byzanti stílusban díszített épületeket szeretik, azok sok érdeket láthatnak a nagy, tágas, kifestett főtemplomban, mely zsufolásig telt meg. A nagy kóruson kitűnően betanított dalkar zengte az egyházi melódiákat, melyek részben Muresán, Lipcsében tanult ének és zenetanárnak szerzeményei, kinek buzgalmit és tanításának felmutatott eredményét méltó elismerés illeti.

Az isteni tiszteletet maga Pável püspök végezte nagy számu segédlettel. Közel 10 óra volt, midőn az egyházi szertartás bevégeződött. Pável

TÁRCZA.

Egy tigrisvadászat.

— Humoreszk. —

Tisztelt hölgyeim és uraim! engedjék meg, hogy még egy igaz történetet beszéljek el önöknek. Hogyan? hát még igaz történetet is szoktak elbeszélni, kivéve a történetírókat? rázzák önök kétkedve fejüket. Oh, igen, s ha megengedik, én megkísérlem ezt.

Talán emlékeznek még arra az időre, mikor a „világ közepe“ még másról is volt híres, mint örök-követéről és furcsa utcalámpáiról, a melyek esodálatos szerkezetűknél fogva, nappal fényesen tüntettek, éjjel meg meg nem találhatólag bujnak el a világ teremtése előtti sötétségben — igen, a mikor egy este (a lefekvés helyett) azon épen nem kellemes hirre ébredtünk, hogy dehogy vagyunk mi, nem hogy a világ, de még Erdély közepében is, hanem a legeslegsötétebb Afrikában. A mikor városunk békés polgárai hátszámra nem merték megteenni rendes sétájukat, atól félvén, hogy valamelyik utcaszögleten szemtől-szembe áll velők (egy békés mopszli helyett) — egy valóságos — tigris. A mely világra-szólo eseményt a fővárosi lapok hangos szóval kürtölték illetéknépen:

Tigrisvadászat — a „világ közepében“, azonban én dehogy is akarom még egyszer ismételni e régi eseményt. Oh, nem akarom én ismét felidézni a gyöngéd női keblekből a félszikolyt, a mely bizonyára hangzott ez eredmény rémségében. Dehogy is akarom én ismét eltagadni egynémely békén pőfékelő honpolgárral, hogy valaha fegyver járt volna a kezében, pedig ott heverték azok sorjában a kovás karabélytól a legújabb vontosövű lancasterig; ismét felidézni azokat a lázasan

rohanó rémült alakokat, a kik egymást felbökve rohantak kiáltozva, hogy: „jön a tigris!“ — s mikor aztán lihegve megállottak, az utca másik végén ott állt nyugodtan egy párdúc-íjonez igen furcsa szemeket meresztve a halálra rémült csoportra, mintha mondtá volna nekik: mit szaladtok, mit rettegtek, mi a ti bajotok az enyimbhez képest? Hogy kerülök én megint vissza ketrecembe? — Nem is került soha. Leslőttek. Ráfogták, hogy tigris. Pedig két kézzel meglehetett volna fogni, ha ugyan merete volna valaki odaadni magát körmeik közé, úgy megvölt rémülve az árvízről.

Azok a megijedt polgárok pedig azóta megint csak olyan ókés háziurak, mint régen és gyakran elviszik leakasztott fegyvereiket ki az erdőbe, hogy aztán hazatérve, megmutogassák a fényes esővőn a vért, a mit rajtahagyott az elmenekült nyul, róka meg talán vadkan is. Az a megrémült nép pedig, ha kezébe téved az újság, bosszankodva mondja: miték bolygatják az ilyen régi dolgokat? Hát azóta háromszor is kiáradt a patak s az új sugárut is elkészült már papíron. Sőt a polgármester úr kecskéje is áldott állapotban van. Vajjon hány lett a kis gida? . . .

Bizony, hova is tévedtem. Bocssánsanak meg, kérem, nem skartam én ezeket a régi annyiszor hallott dolgokat bolygatni. Csak úgy jutott eszembe, hogy épen ezen esemény után pár nappal történt az, a mit én el akarok beszélni önöknek.

Itt nem épen messze a vidéken fekszik egy kis helység, nevezzük K-nak, történelmi nevezetességű váromokkal és egy ép várkastéllyal. Ez a várkastély nem rég még egy ősrégi eredetű magyar mánás család utolsó ivadékának tulajdona volt, a ki nem sajnálta azt az ósok képeivel együtt feltenni egy „herz-dámára“, s az a „herz dáma“ aztán el is vitte tőle. Új földesur kezébe került. Azok a magyar várfalak pedig azért nem omlottak le onnan. Hja! mert hiába, van még a kőnek is

szíve, mikor olyan jól összetartja a szívós vakolat. Hanem ebben a történetben nem ez a várkastély a nevezetes, csak a hozzá tartozó rengeteg erdőség; nem is a tulajdonos szerepe benne, hanem csak annak erdesze, Balogh György.

Balogh György nemrég került a gróf szolgálatába, de csakhamar megnyerte úgy az uraság mint a kerülők rokonszenvét. Úgyes ember volt, pontosan teljesítette a kötelességét, de azontul aztán szabad tört engedett a külömbnél, külömb tréfáknak, a mivel aztán olyan jól elmulattatta még a helység intelligenciáját is.

Ez az intelligencia pedig nem sokból telt ki. Első volt közülök agárdy Nimród, egy negyvenes aglegény, kinek ötszáz holdján kívül, a melyet aránytalan adósságok terheltek, volt még egy holdja, mely meg a fejét terhelte, emlékeztetvén őt arra, hogy hamarabb lett igazán harmincz éves, miat husz éves keresztieleve szerint annak idejében. Hanem mindennek daczára ő most is vidám flu, tartja az egész világot soha még nem történt vadászkalandjaival, melyeket nem restell néha Indiából, a király tigris hazájából is dátálni s a melyekben persze a hős mindig maga volt. Nem engedett neki Kürtösi Florenz, a vig postamester, a ki meg váltig állította, hogy őt már ölegette valódi orosz medve is valahol odafenn a kárpátokban, mikor a drótos atyafiak között volt hivatalban.

Mindnyájokat lefőzte a rektram, az örökifju Bakuc Misi bácsi, a ki nemcsak arról volt híres, hogy még mindig tartotta a cinkotai itcét, de legalább saját szavai szerint volt egy olyan puskája, a melyik hatszáz lépésről is fejtelőre állítja a nyulat bárki kezében.

Egyik reggel beállit Dumitru, egy k-i kerülő Balogh uramhoz nagy ijedt képpel.

No mi baj, Dumitru?

Jaj, uram, nem lehet ám odakünn ülni, nagy baj van

püspök a trónra ült s hosszas beszédet olvasott fel, melyben az érsek jelöltek választásának fontosságát, Ő Felségének erre vonatkozó intézkedését felelőleg, kérte, hogy őt — agg korára való tekintettel — ne jelöljék. Azután a papság ugyanazon sorsral visszakísérte szállásukra a kir. biztosokat, kiket 11 órakor újból a templomba kísértek, hogy a választási ünnepélyt megkezdjék.

Először dr. Bunea Agoston olvasta fel a tegnapi verifikáló gyűlés jegyzőkönyvét, azután a miniszteri leiratokat olvasták fel, melyek Ő Felsége intézkedéseit tartalmazták a jövőre vonatkozható minden következtetés kizárásával. Miután ezen leiratokat román nyelvre áttétve is felolvasták és a választáshoz három tagot, köztük Ruz espereset kijelölték, Barbolovics és Pop azon óhajátukat fejezték ki, hogy az új érsek szigorúan ragaszkodjék a valláshoz. Ezután sorban felhívták a választókat, kik a kir. biztosok előtti tábla tettek szavazó lapjaikat. Erdekes volt a lugosi, balázsfalvi és szamosújvári egyházmegyékből megjelent tagokat nézni, kik komoly meghajlás mellett adták be szavazataikat 202-en szavaztak. Miután br. Jósika kir. biztos a szavazatokat megszámlálta, elkezdte felbontani. Dr. Bunea olvasta: „Dr. Vickor Miháli episcopu lugosiu”. Hatalmas „se treaske” hangzott fel, ugy ezután is, akár Miháli, Moldován, akár Ruz, Gramma, Pop Vazul nevét olvasta fel, midőn azonban „dr. Joane Szabó episcopu de Gherla” neve tűnt elő, nagy tüntető csend, nagy mozgás, köhécselés s egy-egy „prost” mutatta, hogy a nemzetiség és politika tekintetében — Lukaciú felmentése óta — népszerűtlenné lett, a kik pedig ezt nem akarták jelezni, azok betegesnek, zárkozottnak, kellő erélyvel nem bíróknak híresztelték. Nem is kapott többet 20 szavazatnál, míg Mihálira 82, Moldovánra 49, Ruz strohmannra 36 esett, Gramma 12, Pop Vazul 2 szavazatot nyert, egy szavazat, mert Miháli, Moldován és Szabó nevei voltak feljegyezve, holott csak egy személyre lehetett szavazni, érvénytelennek vétetett. Az eredményt nagy tetszés követte s 2 órakor a menet újra a kastélyba vonult. Hogy miként fog Ő Felsége határozni, még nem biztos, óhajátunk csak az, hogy az új érsek a béke, egyetértés és művelődés nemes bajnoka legyen!

Délben az érseki palotában 80 személyre, a torna csarnokban vagy 200-ra volt felterítve. Az első pohárköszöntőket a pezsgónél Pável püspök a pápára románál, b. Jósika Ő Felségére magyarul

Ugyan mi lehet az, talán valami rabló fészkelte magát...

Dehogy az uram, irmagnak sines. Hanem azt beszélik, hogy odaát a városban kiszabadultak a tigrisek a komédiából és egyik ide vette az útját a „Régya”-ba. Megöl az minket uram. A szegény Dumitru egész testében remegett, a mig ezeket mondta. Hanem a gazdája nem látszott megijedni.

— Ugyan ne bolondulj, Dumitru. Eredj csak szépen ki ismét a Régyába. Ne félj, még farkassal sem lesz dolgod.

Dumitru furesán esóvált a fejét. Aztán látva, hogy gazdája még csak a szokott pohár pálinkával sem kínálja meg, elkezdett lassan kieszosogni.

Hanem ekkor egyszerre valami megvillant a Balogh György fejében. Olyan furesán mosolygott hozzá a szakállába. Visszabívtá a kerültöt.

— Megállj Dumitru, menj el az Agárdy urfíhoz. mondd el neki a mi bánt. Az talán segít rajtad. Nekem dolgom van. Be kell menni a városba.

Ahán! Fél az erdősz ur, gondolta Dumitru és némi elégedettséggel ment az Agárdy urfíhoz.

Estére Balogh átment Agárdyékhoz. Ott már együtt találta az egész kompániát, t. i. Agárdyt, Kúrtósit és Barucot, kikhez még negyedikkül Hájtó. a jegyző csalakozott. Ez utóbbi gentleman pedig arról volt nevezetes, hogy míg a legképtelenebb hazugságokat a legegységűbb becsületessel arecal tudta előadni, — egy levél zörgése is megijeszté és bizonyosan schasem látott még eleven farkast életében, mert ha látott volna most nem kocintana az ő jó pajtasával ilyen jókedvében.

Pedig ugyancsak vígan vannak, A belépő Balogh nem tudja mire vélni nagy jókedvüket és ily szokatlan együttülteket (Pedig tédta ő jól miért gyűltek össze).

(Folyt. köv.)

mondták, lelkes szetreszke, vivát és éljen kiáltások között. Azután Moldován érseki helynök szép beszédben köszöntötte fel a kir. biztosokat, majd Barbolovics az érseki jelöltöket éltette. Pár pohárköszöntés után a banquette feloszlott, miután b. Jósika kir. biztos az esti gyorvonattal elutazott.

Az alsófehérmegyei tan. egyesület érdeklében.

Alsófehérmegye derék alispánja kir. tanácsos nagys. Csató János ur méltányolva az alsófehérmegyei tanítóegyesület fontos hivatását, hogy az egyleti tagok a gyűléseken kevesebb anyagiáldozat mellett jelenhessenek meg, nagys. dr. Havas Gyula királyi tanfelügyelő urhoz a következő nagyfontosságú átiratot köldötte:

Nagys. dr. Havas Gyula kir. tanfelügyelő urnak,
Helyben.

Az 1343—1892. számú megkeresésére. a polgármester és szolgabíró urakhoz 12877—1892. sz. alatt f. márc. 23-án a következő felhívást intéztem:

E vármegye kir. tanfelügyelője megkeresett az iránt, hogy hatnák oda, miszerint az egyes községek támogassák anyagilag a vidéki tanítókat és tanítónőket a végből, hogy a tanítóegyleti köz és fiókköri gyűléseken paedagogiai ismeretek bővítésére és tapasztalat szerzés végett megjelenhessenek. Jól ismerem a községek anyagi helyzetét, de jól tudom azon hivatás fontosságát is méltányolni, melyet a tanítók teljesítenek s a melynek jó eredményeit közvetlenül az illető községek lakói élvezhetik. Minél alaposabb képzettségű s gyakorlatilag is kitűnőbb a tanító, annál több előnyt biztosíthat községének; e végből pedig a tanítóegyletek gyűlései jó alkalmat nyújtanak. Helyesnek találom ez okból t. uraságod után felhívni a város—községek figyelmét a végből, hogy azon tanítók részére, kik az alsófehérmegyei tanítóestületnek reudes fizető tagjai s ezt nevezett egylet elnöksége által igazolják, a jelzett egyleti köz és fiókköri gyűlésekre való megjelenhetés céljából, legalább fuvardijban s ha lehet mérsékelt napidíjban részesítsenek. Az ily kiadások a községi számadásban elszámolhatók.

Mit is — becses átiratának mellékletét idezárva — hazafias üdvözléssel közlök.

Nagyenyed, 1893. április hó 12 én.

Csató János,
kir. tan. alispán.

Megyénk minden szép és nemesért lelkesülni tudó főtisztviselőjének ezen nagyborderejű intézkedése, mely halára kötelezheti az egylet tagjait s jóakaratu támogatásból erőt fognak meríteni nehéz pályájukon a további nemes küzdelemre.

Alsófehérmegye északkeleti részének, vagyis a marosújvári járás felső részének ismertetése utazási modorban.

Irta Szabó Gyula m.-csesi állami iskolai tanító.

(Folytatás)

Batiz (Batizháza).

E kis 68 házban 325 lelket számláló görögkeleti oláh faluban 11 lélek magyar van. Sem nemesi kuria, sem udvarház nincs, ugylátszik a csekelaki urak jobbágyai voltak.

Magyar lakossága 11 lélek, kik Csekelakáról származnak.

Hatarterjedelme 1296 hold, melynek egytizede terméketlen szakadásos oldala, agyagos földje kütünő sulyos buzát terem.

Batizból a csekelaki völgyön végig menve beérünk egy sokkal nagyobb és tágasabb völgybe az „ozdi völgybe.” Melyet kütünő szőlőért „malozsa” völgyének is neveznek. A nép maga „Kutas földgye” néven nevezi, hihetőleg azért, hogy folyó nem lévén, vízszükségletüket kutakból potólják. Ezen hosszú völgyre, melyen egy kis északkeleti kanyarodással ki lehet jut a Maros völgyére jobbról és balról is mellékvölgyek nyílnak. A csekelaki völgyből felkanyarodva, a megyei uton, mely a völgy baloldalán húzódik déli irányban érjük.

Lándort,

mely Lándurlaka, Lándorlaka és Nándor néven fordul elő a régebbi időkben. Igy 1358-ban Nagy Lajos király, Domokos erdélyi püspököt Lándurlaka birtokába vissza helyezi. 1495-ben Nándorlákát a szebeni királybíró özvegye, előbb Bogáthi Imréné 1610 forinton veszi meg, Bogáthi Lászlótól. 1489-ben Poska Balázs és kutali J. keh László iktatgatnak be Nándor birtokában. Báthori István rendelkezése.

Jelenleg báró Kemény György bírja. A báró környezetéhez tartozó 26 magyar lakoson kívül 210 görögkatholikus lakója van. Földjük usgyrészt fennlapály és lanka, mely kütünő buzát termel. Amint építkezéseiről látszik lakói jómódúak.

Báró Kemény Györgynek vörös bádoggal fedett uri laka szép gyümölcsös kert közt szépen néz ki.

Keves, mintegy 7% hold szőlőjében híres bor terem, ezen takarékos fúur pincéjében régi finom ó borokat lehet találni. Igen szép gyümölcsöse egyedüli a községben.

Lándoron felül a megyei ut átvág az ozdi patakon a völgy jobb oldalára s mindjárt br. Kemény Simon esürröskertjénél kezdődik.

Magyar-Bükkös,

mely előnevét méltán megérdemli mert 760 lakója kizárólag ref. magyar. Legelőbb egy 1343-ban kelt okmányban találjuk „Bykus” neve, midőn a fehérvári káptalan Miklós vajdának Dévától kiadott rendelete következtében Thatomerus fehérvári prépostot és Mátyás nevű unokáját iktatja be, mint a főúrnok mestertől ajándékba kapott jószágba. 1511 Hedertai Lenard alvajda rendeletére a kolozsmonostori convent Bomza György, Janor és Ambrust iktatja be Bükkös birtokába.

A 16-ik század végetelé került a br. Kemény család birtokába. Itt született Kemény Janos a fejedelem 1607-ben, mégpedig anint ő maga mondja ön élet iratában az udvaralatti 11 számú jobbágytelken parasztkunyhóban, mert az udvarház ellenségétől feludatott.

A Kemény János régi udvarháza a br. Kemény Endro udvarában van. melynek homlokzatán a Kemény és Kállai család cimerei láthatók K. J. és S. K. betűkkel a két cimer közt 1651. mi a kastély építési idejét mutatja, alatta e körirat: „Spec. Mag. Joannes Kemény de Gerő Monostor Transylvaniæ principis consiliarius Arcis ac Terræ Fogaras Capitaneus Militiæ Generalis Aulicæ, Equestris ordinis” stb.

Ezen udvar maegyszer 1770. Kemény László által kijavítottat. A Kemény Endre által lakott félig emeletesudvar későbbi épület és félig kő építetettje által Kíastromnak volt száruva, mert egy fedett folyósóra egy 2 1/2 méteres cellák nyíltak, melyeket azonban, midőn az udvar a protest. Kemények birtokába jutott, minden második közfalat lebontván, kényelmes lakszobákká alakították. A szűk folyósóról lépcső vezet le a földszintre, hol a konyhak és kamarák vannak. A község északi végében hasonlólag dombon van a br. Kemény Simon udvara. 1626-ban még egy Károli Péter nevű birtokos is van Bükkösön.

Hatarterjedelme 2291 hold 769 hold szántó, 369 h. kaszáló, 258 h. legelő 643 h. erdő, 70 h. szőlője van, 110 h. terméketlen kopasz oldal.

Báró Kemény Endrének roppant nagy kertjében egy pár száz fajtképviseelő nagyszerű rózsá gyűjtemény van.

Lakói szorgalommal művelik silány földjüket, s mint szorgalmas jó munkások, ügyes cselédek kerestettek.

Bükkösnek postaállomása van.

Feljebb egybaloldali mellékvölgyben találjuk Gambucz nevű helységet.

Gambucz.

A 14-ik században önálló egyházi községet alkotó magyar helység volt, mi kitetszik a pápai dézsnak 1332. évi lajstromából hol „Dominicus sacer. Gambuth solv. 20 denar” ezt határozottan bizonyítja megdöntetlen. Gambuth nem lehet más mint a mi Gambuczunk, az onnan látszik, hogy a fehérvári esperességi faluk közt találjuk, ami állításom valóságát kétségtelesen teszi. Ma azonban 5 magy. 6 zsidót leszámitva 658 lakója g. kath. oláh.

Határa 1653 h., melynek nagyobb része észkos, vizenyös hidegtalaj, nem gabonának való. A mi kevés jó földje van a falu felett, jó buzát terem. Lakói szegények határuk mostohaságát gyümölcs-, bórtermeléssel igyekeznek pótolni.

Sok gyümölcse közül csak a szilva (besztercei) és a cseresznye jó. 47 hold szőlőjén sok, de gyenge bor terem, melyet szegény oláh lakóitól az ozdiak már eleve megvesznek jó olesón gabonával s aztán hazavivén Ozdra eladják ozdi bor néven ez által is rotván az ozdi bor renoméját.

(Folyt. köv.)

Vegyes hírek.

— Városi közgyűlés. Nagyenyed város képviselőtestülete f. hó 21-én d. e. 11 órakor rövid ülést tartott, Kovács Gyula polgármester bemutatván a Schneider építész mérnök által az építendő leányiskoláról készített szép és minden tekintetben megfelelő építési tervrajzokat a tanács részére felhatalmazást kért, hogy az a tervezett építkezés érdekében szükséges előlépéseket sürgősen teghesse, mit a képviselőtestület készséggel egyhangulag megadott. A képviselőtestület shoz is bele-

egyezést ad bérli helyett tokos vegye

— A elhalálozás állomását ülésen választás közül a választó családnak 30 gazdaság sze

— A való kivitelezés tanács és a gyertyafény e felek részére zsef a berend sulattal leend

— Rég kir. pénzügyri értékű ezüstérmék ig, az államli us 31-ig fo

— Haton Lajos és akartak utaz az egyfogatu mindkét utas nyelhalt, Mä menekült.

— Gy mekek; Sz mint a közle lomtelte kebe testvér és Sz alánt z szerződés u erző sziv m bevégeződött, merőknek sz folyó ápril k menységese nyugalomra.

— Gy kászoni Gya ban Nagylak Emmán kivé vedet nő ha

— Gy Zudor Leon férjezett Gó vérei: Losád Zudor Judit sógoronje A távolabbi ro forrón szere Altorjai Kí nagy, életlen folyó ápril után, tudós érező sziv s mit egy fér lángolóan, önvédelmi harc kezdete melynek b orte az ig kiben bizot gósszággal lé 4 órakor, a fognak az galomra he azt követő bemutattat Nagyenyed

— T punkban m budapesti v külön gyors A magyar szintugy va vel és való kat fogadni minden int zás folyam tanzotkodás között az o és Sofia a résztvevők tekinthessé 60 napig é

egyezését adta, hogy a városi vendéglő bérletét az eddigi bérlet helyett, ennek kérésére Harmath B. m.-törzsi birtokos vegye át.

— **A Bethlen-főiskolának b. Splényi Henrik elhalálása folytán üresedésbe jött jószágigazgatói állomását** a főiskolai előjáróság a f. hó 21-én tartott ülésen választás útján betöltötte. A számos folyamodó közül a választás Klein Árpádra esett, ki a gróf Károlyi családnak 30 éven át volt gazdaságija és mint ilyen a gazdaság széles terén gazdag tapasztalatokat szerezhetett.

— **A villanyvilágítás ügyének városunkban való kivitele tárgyában** élénk érdeklődést tanúsít a városi tanács és a közönség is. Avégből hogy a 10, 16 és 32 gyertyafény erejével bíró világítás berendezése a magánfelek részére is lehető jutányossá tétessék ifj. Czirner József a berendezést adó Ganz fele budapesti hírneves társulattal leendő egyezkedés végett Budapestre utazott.

— **Régi pénzek bevonása a forgalomból.** A m. kir. pénzügyminiszter közhírré tette, miszerint az ausztriai értékű két forintos és egyegyed forintos 25 kros ezüstérmék a magánforgalomban csak folyóévi május 31-ig, az állami pénztáraknál és hivataloknál csak f. évi július 31-ig fogadtatnak el.

— **Halálos baleset.** Folyó hó 10-én alvinczi Márton Lajos és Simon Mózesné Alvinczről Oláh-Gírbóra akartak utazni. Az uton Oláh-Dálya és Oláh-Gírbó között az egyfogatu szekér oly szerencsétlenül dűlt fel, hogy mindkét utas a szekér alá került, Simon Mózesné szörnyethalt, Márton Lajos pedig kisebb sérülések árán megmenekült.

— **Gyászír.** Szalánty Dénes és Ida, mint gyermekek; Szalánty Dániel, mint testvér, úgy a magok mint a közelebbi és távolabbi rokonok nevében is fájdalomtelt kebellet tudatják, hogy szeretett édes atyjok, a jó testvér és hű rokon: 1848-as honvédszt, szenttamási Szalánty Domokos folyó év április hó 19-én hosszas szenvedés után, élete 64-ik évében elhunyt. A nemesen érő szív megszünt dobogni, a közérdeknek szentelt élet bevégződött, de áldott emléke övének és minden őt ismerőknek szívében élni fog. A megboldogult hűl tetemei folyó április hó 21-én délelőtt 10 órakor helyeztettek Örmenyszékesen az ev. ref. egyház szertartása szerint örök nyugalomra.

— **Gyászír.** Özv. makfalvi Dósa Györgyné, sz. kászoni Gyarmathy V. Rozália f. hó 21-én 71 éves korában Nagylakon elhalt. Elhunytát két leányán Lenkán és Emmán kívül nagy sokaság gyászolja. Béke a sokat szenvedett nő hamvaira!

— **Gyászír.** Altörjai Kiss Albertné, szül. Losádi Zudor Leontin maga és gyermei: Árpád, Béla, Ilona: férjzett Gógánváraljai Száva Dénesné, és Sarolta; testvérei: Losádi Zudor Netti özv. Zeyk Ferenczné, Losádi Zudor Judith, férj. dr. Loszay Lászlóné és gyermekeik; sógornője Altörjai Kiss Karolina, ugyszintén a közel és távolabbi rokonok nevében mély fájdalommal tudatja, hogy forrón szeretett férj, a jó apa, testvér, rokon és hű barát Altörjai KISS ALBERT nyugalmazott m. kir. honvéderősnagy, életének 69-ik, boldog házasságának 34-ik évében, folyó április hó 22-én reggeli 5^{1/2} órakor, rövid szenvedés után, tüdőszélhűdés következtében elhunyt. Egy nemesen érő szív szűnt meg dobogni, mely szeretett mindent, mit egy férfinak szeretnie kell. Szerette hazáját híven, lángolóan, melynek szabadságáért és alkotmányáért dicső önvédelmi harcunk idejében tegyverrel kezében küzdött a harc kezdetétől annak befejezéséig; szerette családját, melynek boldogságáért megtudta tagadni önmagát; szerette az igazságot; szerette a barátságot; szerette Istenét, kiből bizott jó és balsorsában és kit imádott, mely buzgósággal lélekben és igazságban. Porai f. hó 24-én d. u. 4 órakor, a halottas háznál végzendő gyászszertartás után fogtak az enyedi róm. katolikusok temetőjébe örök nyugalomra helyezni. Az engesztelő szentmise-áldozat az azt követő napon reggeli 10 órakor fog az egek urának bemutatni. Béke lengjen porai fölött, áldás emléken! Nagyenyed, 1893. április hó 22-én.

— **Társas utazás Konstantinápolyba.** Mint lapunkban már említve volt, a magyar királyi államvasutak budapesti városi menetjegyjárodája f. é. május hó 6-ra külön gyorsvonattal társas utazást rendez Konstantinápolyba. A magyaroknak ezen évenként ismétlődő kirándulását szintugy várja már ez az alkalomra is meleg rokonszenvvel és valódi testvéri érzülettel készül a magyar turistákat fogadni. De a menetjegyjároda részéről is megtörtént minden intézkedés arra, hogy a résztvevők úgy az utazás folyamán, mint a Konstantinápolyban való 5 napi tartózkodás alatt a legjobban találják magukat. A többiek között az odautazásnál nagyobb pihenő fog tartatni Nisch és Sofia állomásokon, mely idő alatt alkalmuk lesz a résztvevőknek, hogy ezen érdekes két keleti várost megtekinthessék és minthogy ezen külön gyorsvonati jegyek 90 napig érvényesek, megvan engedve az is, hogy vissza-

téréskor az utazás tetszés szerint többször is megszakíttassék. Mindent bővebben a programok, melyek Budapesti (Hungaria szálló) és az összes vidéki menetjegyjárodákban díjmentesen kaphatók és a hol a jelentéskészések 50 frtnyi előleg lefizetése mellett megfogadtatnak.

Csarnok.

Hogy lett a Gyurikné lánya Jónás?

Folytatás.

A tisztelendő ur java korában van még csak, ép azért nem lehet a gyengeségért vádolni, hogy a többiek-nél szebb akar lenni. Ez a kis szőr különben is igen jól áll neki. Ha mosolyog, ajkait előre csuesorítva, ez a két szőrzet úgy szalad egymástéle, mintha két kis virgonc mákus volna; a mi csak neveli arcának az érdekességét. Ha pedig megharagszik — hiszen ő is kijön néha a türelemből — homlokát beredőzi a harag s ilyenkor aztán feltűnik félköralakban szemei alá; a mi valami rettenetességet kölcsönöz tekintetének. De hát éppen így jó! E rettenetes tekintet nélkül soha sem volna képes uralkodni a nép szíve és veséje fölött, a mint maga kifejezni szokta.

Különbön egészben véve, igen derék ember.

Hanem az utcán ezeket a szakálal megáldott lelkeket soha sem lehet látni.

Az egyik rá nehezült végzet következtében meghasonlott a világgal, otthon ülő remetévé lett.

A másik meg a vallási igazságok kutatásában annyira elmerült, hogy egyebet sem tesz, csak elmélkedik. Mint-hogy pedig a legjobb gondolatokat a bor adja: tehát iszik; még pedig minthogy sok gondolatra van szüksége; tehát sokat, igen sokat iszik.

No, de hát ezt az ő kutató buzgóságának meg lehet bocsátani.

Most is éppen ott ül a tisztelendő Hrvka ur a biblia mellett s olvasgatja Jónásnak az ő viselt dolgait a czethallal. Minden sorból az isteni gondviselés látszik ki, e felett elmélkedik s ezen elmélkedés érdekében üríti oly sürűn a poharakat. Van is oka az elmélkedésre, mert szó a mi szó, igen furcsa ez az egész eset. Összetételezett Jónás a czethallal s ez minden előleges ismeretség nélkül elnyelte őt; még csak végrendeletet sem csinálhatott... Pedig akkor sem szoktak anélkül halni meg az emberek! Hát ez meg trázit lenne! de a tisztelendő ur elmélkedése tonalan rájött egy jogtalanságra, mely papi szívet keserűséggel töltö el. Ezzel a nem hivatalból történt halálesettel a papot rövidítette meg, ennyivel kevesebb ételét kapott... No, de ez a keserűség hamar eloszlott, rá gondolva arra, hogy itt ninesenik ilyen veszedelmes jogtaposó szörnyek s ha lennének is, majd elbánná ő velük! s ökle hatalmas ütésre emelkedett fel... De nem történt semmi világbontó csapás: csak egy ujjabb poharat hajtott fel... De nini! olvassa tovább — az a Jónás furtangos egy fickó lehetett... mikor gondolta hogy közel vana száraz, kivágta magát a czett gyomrából s még csak meg se köszönte az ingyenes szállítást. — Nő köszönöm én is — mormogott magában, ha itt is így jönne vissza az eltemetettek!... Hanem ez az aggodás csak egy pillanatig tartott; hiszen itten igen jól szoktak meghalni az emberek... Ebből is csak az isteni gondviselés látszik!

A tisztelendő ur hátravetette magát a karszékben. Igen kitarasztotta az a hosszas okoskodás, nem csoda ha csendes álom szállt szeméire. Ilyenkor az a jó tulajdonsága van, hogy elfeled minden földi bajt, lelke egyszerűbb világba röpren s ott az angyalok kardalát hallgatva, keresi mi kezd az akkordokat, hogy megfelelő kiséreret röktönözzen a mennyei zenéhez, a mi, tekintve a hatalmas hotyogó basszus hangokat, meglehetősen sikerül is mindig. Hanem ha aztán valaki megzavarja ez édes álmódos közepette, akkor rettenetes tud lenni!

És ez be is következett nemsokára.

Az ajtó megnyílt s azon át egy széleskarimájú kaplap és egy pár boeskoroközé szorított kis idomtalan ember lépett be. Ez volt az egyházi. Meg is látszott rajta, hogy az egyház szolgálatában áll, mert a sok áldástól ötszegletűre volt hizva az arca s közepében akkora rezes órr pompázott, hogy az állam — rézpénz hiányában — keresetet indíthatna ellene.

Kalapját kezében forgatva megállott a tisztelendő ur előtt.

— Proszim peknye pán valebni! Kérem tisztelendő ur!

A tisztelendő ur ijedten kapta fel a fejét. S most eljött a rettentő pillanat. A homlok ráncokba verődött és

a félholdas szörszakáll felvágatott a szemek alá s a haj és szakáll szörgyűrűjéből karagosan villogott elő a két szem.

— Hát a jó nap hol maradt? kérdé rettentő hangon a kis idomtalan embertől, ki e nem várt hangra úgy megijedt, hogy majdkiszökött a boeskorából.

— Kin vannak kérem alásan, ketten is.

— Mi a menyörgös menykő? a köszöntést kérdem, te ostoba!

— Az is itt van kérem! felelt a kis ember, még mindig nem ósudva ki a félelemből.

— Ki van itt te tökfikő? rivalt a tisztelendő ur, megrázva a kis embert úgy, hogy az a fölibe kapaszkodott, hogy ki ne essék a bőrből.

— Hát kérem a Pupákné meg a Gyurikné, meg aztán a keresztiszülők...

— Hát mért nem mondtad hamarabb te... te... Jónás!

A tisztelendő urnak az a szokása volt, hogy haragjában sohasem tudta eltálatni az ember becsületes nevét.

— No ereszd be gyorsan őket!

Mire bejöttek volna a látogatók, már hire sem volt a bornak, pohárnak, hanem ezek helyott akkora szentkőnyvek heverték az asztalon, mint egy-egy asztag. A tisztelendő ur pedig szelmalmot játszott kerekded hasa felett.

Belépett a két fiatal menyecske a keresztelendő kicsinyekkel; utánok a keresztiszülők.

Egytestvér volt a két fiatal asszony, dei meg is látszott rajtuk, mert úgy hasonlítottak egymásra, mint egyik rózsalevél a másikhoz. Nem tudom, hogy vajjon a férj uramék eludtak-e mindig igazodni közöttük s hogy vajjon az egyiknek szánt ölelést nem utalványozták-e át a másiknak? Hát ha így volt is, nem kutatom. Az ők hasznuk, vagy káruk, ha megtörtént.

Kezdetét vette a szertartás.

A tisztelendő ur kenetteljes hangon beszél a szülők kötelességéről a kis világpolgárok iránt; figyelmeztette arra, hogy az Isten félelmében s az egyedül üdvözítő hitben miként neveljék. S lelkesültségében annyira ment, hogy még a kicsikék elé is talált fel egy morális prédikációt, a mi, tekintve a kis honfiak érdeklődését tanúsító tekintetét, nem is maradt hatás nélkül.

— És most megkeresztellek az atya, fia és szentlélek Isten nevében. Legyen a te neved Jónás.

A keresztiszülők összenéztek. Miféle pogány név legyen az?

— Kérem tisztelendő ur, mi már adtuk neki nevet, az édes apja nevé; úgy is egészen ráütött.

A tisztelendő ur homlokán megjelent a harag, a méltatlankodás ráncai s a szakáll is megkezdte a maga vesztjelentő játékát. Nem szerette ha a hívek eljárásaiban kifogás tettek. De hát igaza is volt: papszava szent.

— Én keresztellek — szölt méltatlankodva — az Isten és az egyház nevében. Az első nevet én adom mely őt, mint az egyház egyik leendő tagját megilleti, a másikat adhatjátok ti, hogy azon hívjátok a „hriate” vagy a „podlubki” elfogyasztására. Értettétek? Mi?

Ez erélyes szonoklat után eltűntek a ráncok a tisztelendő homlokáról, mint a hogy a lezugott vihar után kitisztul az ég.

— Miféle nevet akartok adni még neki? A megremült hívek alig tudták elrebegni, hogy Janót.

S így irták be az anyakönyvbe a Jónás Janó nevet.

A másikra került a sor. Az már hibetöleg informálva volt a történetek iránt, mert még rá sem hullt a szentelt víz s oly kegyetlen sirást kezdett, hogy képes lett volna a babeli zűrzavart is megállítani. (Ez is a tisztelendő ur szájából folyt. Igen szerette a bibliai hasonlatokat).

— Legyen a te első neved is Jónás?

Erre aztán még nagyobb bánt a hívők serege. Hiszen az a keresztelendő nem fia, hanem leány. De nem mertek szólni, csak fejüket csóválgatták.

A tisztelendő ur észrevette mindezt, de még csak azért is észrevétlenné tette.

— Mi legyen a másik, a polgári neve?

— Marina.

— Marina? tehát leány... No az a dolgon nem változtat... Látjátok e szent könyvet? Ebben van megírva ennek a szentnek csodálatos története. Elnyelte a czethal, mégis megmenekült, mert vele volt az Isten. Isten áldása nyukszik e neven. Bizonyára ez is szerencsés lesz, ha viselni fogja.

Erre aztán a hívek is megnyugodtak, hogy hát nem pogány név ez, hanem egy bibliai szenté. Hát la-

ten neki, legyen a neve ennek is Jónás, hátha szerencsésé teszi.

S beírták az anyakönyvbe a Jónás Marina nevet. Mikor aztán a tisztelendő ur mamorát kiadta s szeméi megskadtak az ujjannan leírt neveken, egy kissé elbámult, hogy hát hogyan is törőhetett mindez... Vegre is megnyugodott abban a gondolatban, hogy ebben is az isteni sugallat látszik. Bizonyára az, mert hát nagy az isteni gondviselés.

Igy lett a Gyurikné lánya Jónás.
Hanem azért mégis férjhez ment.

Áróktyó Ferencz.

(Vége.)

Piaci árak

Nagyenyeden, 1893. év. április hó 20-án.

Egy hektoliter tisztabuza	—	4	frt	80	kr.
" " elegy "	—	4	"	20	"
" " rozsa	—	3	"	85	"
" " kukoriceza	—	2	"	80	"
" " zab	—	2	"	25	"
Marha hus kilója	—	—	—	48	"
Borju " "	—	—	—	44	"
Sertés " "	—	—	—	44	"
Egy köbméter fa	—	2	"	50	"

Felelős szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.
Kiadótulajdonos: WOKÁL JÁNOS.

Hirdetések.

Selyem hamisítvány. Égessünk el egy mintát a venni szándékolt fekete selyemből s a hamisítás rögtön kiderül: Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összehajlik és csakhamar kialszik, maga után csak egy világosbarna hamut hagyván; addig a hamisított selyem, (mely zsiros szinű szallónás lesz és könnyen török) lassan tovább ég (minthogy rostszálai a festanyagtól telítetten tovább izzanak) és sötét barna hamut hagy maga után, de valódi selyem módjára soha össze nem pödördik, csak meggyöngyül. **Henneberg G.** (es. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, házhoz szállítva, posta-bér- és vámentesen szívesen küld bárkinek is mintákat akár egyes öltönyekre való, akár egész végeken levő valódi selyem szövetekből Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bérlyeg ragasztandó. (5.)

Máriaczei Gyomorcsépek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nékülözhetetlen és általános ismeretes házi és nepszer.

A gyomorbetegségek tünetei: élvágytalanság, gyomorégesség, bűzös lehellet, fejfájás, savanyu felbőgés, hasmenés, gyomorrégés, felesleges nyálkiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, szűkülés.

Hathatos gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menynyiban ez a gyomorotl származott, gyomortulterhelésnél ételkél és italokkal gúliszták, májbaok és hámorhoidáknál.

Említtett bajoknál a **Máriaczei gyomorcsépek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utatással együtt 40 kr., nagy üveg a a 70 kr.

Magyarországi Gyártár:
Török József gyógyszerháza
Budapest, Király utca 12 sz.

A vedőjegyét és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly csépeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valóságát bizonyítom”.

A **Máriaczei gyomorcsépek** valódián kaphatók.

Nagyenyeden

Kovács József gyógyszerész urnál.

Balázsfalván

Schieszl Károly gyógyszerész urnál.

(19-43.)

Sz. 4714-1892. kv.

Arverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság által közzétetik, hogy szohodói Mihetiu Juonutiu lui Nicolae I. Deliman és neje Mihetiu szül. Anca Lisarett végrehajtónak odavaló Mihetiu Nicolae I. Deliman végrehajtást szenvedő elleni 291 frt 62 kr töke, 41 frt 66 kr után 1890. évi január 1-től, 41 frt 66 kr után 1890. évi február 1-től, 41 frt 66 kr után 1890. március, április, május, június, július 1-től 6% kamatai 12 frt 50 kr költség behajtása végett topánfalvi kir. bíróság területéhez tartozó Szohodol községi 13. sztykben foglalt következő ingatlanok az 1881. évi 60. t.-cz. 156. §. értelmében egészben. 2. s. 65. hrsz. kaszáló bé. és ká. 23 frt, bp. 2 frt 30 kr. 3. s. 344. hrsz. szántó bé. és ká. 28 frt, bp. 2 frt 80 kr. 4. s. 359/1. hrsz. ház és udvar, 358/2. hrsz. szántó bé. és ká. 450 frt, bp. 45 frt. 6. s. 433. hrsz. legelő bé. és ká. 23 frt, bp. 2 frt 30. 8. s. 565. hrsz. szántó, 569. hrsz. szántó és 540. hrsz. szikla bé. és ká. 39 frt, bp. 3 frt 90 kr és tartozékai Szohodol községben s a község házánál megtartandó nyilvános bírói árverésen **1893. év május hó 15-én d. e. 10 órakor** a becsáron alól is a becsár 10 %-ának a bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett elfognak adatni.

Vevő a vételárnak felét 15 nap alatt, más felét az árverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt és ugyanazon naptól számított 6% kamatokkal együtt, a gyulafehérvári kir. adó, mint bírói letéti hivatalnál a 39425/881 sz. igazságügyminiszeri letéti szabályrendelet értelmében befizetni.

E hirdetményvel kibocsátott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen telekkönyvi hatóság és Szohodol község előjáróságánál tekintethetők meg.

A kir. j. rásbíróság, mint telekkönyvi hatóságtól.

Abudbányán 1893. évi február hó 7-én.

KILYÉN KÁROLY,
kir. aljbíró.

Ásványviz raktár

BALÁZSFALVÁN.

Értesítem a t. közönséget, hogy **gyógyszertáromban** az alant megnevezett **bel és külföldi természetes ásványvizeket** raktáron tartom és üvegeként vagy 25 üveges ládával kaphatók.

Ágnes szénsavas borviz	Malom forrás.
Borszéki szénsavas borviz.	Krondorfi savanyu viz
Bilini savanyu viz.	Leveioi arsenes vasas viz.
Budai keserü viz, (Hunyadi J. forrás, Ferencz J. forrás, Rákóczy forrás.)	Margit (Magyar-Seltersi.)
Előpataki savanyu viz.	Marienbadi kereszt-kut forrás.
Franzensbadi vas tartalmu.	Parádi kénes savanyu viz.
Gießhübli savanyu viz	Répaty savanyu viz.
Gleichenbergi Constantin forrás.	Ronecnoi arsen vasas viz.
Karlsbadi Bugyogó és	Salvator lithion savanyu viz.
	Seltersi savanyu viz.

— továbbá —

Franzensbadi Moor só, Karlsbadi só és Pezsgó por.

Kívánatra árjegyzékkel szolgálók.

Schieszl Károly,
gyógyszerész.

4-5

490. szám — II. 1893.

Árlejtési hirdetmény.

Alsófehérvármegye tekintetes közigazgatási bizottsága, folyó évi április hó 12-én tartott ülésében, 388. szám alatt hozott határozatával a következő **műtárgyépítkezéseket** engedélyezte, ugymint:

1. A nagyenyed-remete-abrudbányai törvényhatósági közuton 5 drb. kőáteresz építését 565 frt — kr.	5- A drassó-bervei törvényhatósági közuton 2 faáteresz építését 533 frt 32 kr.	9. A csicsóholdvilág-ladamosi törvényhatósági közuton 1 fahid és 4 darab faáteresz építését 1020 frt 66 kr.
2. A magyar-csesztve-m-ludasi törvényhatósági közuton 1 fahid építését 422 frt 01 kr.	6. A tövis-vizaknai törvényhatósági közuton 1 fahid és 4 darab faáteresz építését 976 frt 95 kr.	10. A gyulafehérvár-abrudbányai törvényhatósági közuton 1 fahid építését 2401 frt 30 kr.
3. A szentimre-balázsfalva-monorai törvényhatósági közuton 1 fahid építését 1002 frt 02 kr.	7. Az alamor-ladamosi törvényhatósági közuton 3 darab faáteresz építését 538 frt 83 kr.	11. Az abrudbánya-körözhányai uton 1 kőhid építését 842 frt 40 kr.
4. Az alsómarosváradja-szekási törvényhatósági közuton 1 fahid építését 1584 frt 75 kr.	8. A vingárd-szászsebesi törvényhatósági közuton 2 darab faáteresz építését 331 frt 68 kr.	Összesen 10218 frt 92 kr.

A felsorolt munkálatok biztosítása céljából az

1893. évi május hó 4-ik napjának délelőtti 10 órájára

az alsófehérvármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

Versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fennebbi munkálatok elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számított 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat, melyeknek boríték címén határozottan megjelölendő, hogy az ajánlat mely munkálatokra, illetve utvonlra tétetik; a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezett ajánlatok figyelembe nem fognak vétetni. Egy boríték alatt csak egy utvonlra tehető ajánlat. Táviratok, vagy oly ajánlatok, melyeknek borítékán az utvonl, melyre az ajánlat tétetik, megjelölve nem lesz, el nem fogadtatnak.

A szóban forgó építkezésekre vonatkozó tervek és költségvetések a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Alsófehérvármegyei m. kir. államépítészeti hivatal.

Nagy-Enyeden, 1893. április hó 20-án.

Nyomatott Wokál Jánosnál Nagyenyeden, 1893.

Szer...
A KI...
lap...
köz...
Wokál...
az...
bér...
Kézirat...

Folyó...
korszakos...
kormány...
és az izra...
lások közé...
tokat. A...
való átvit...
azonban...
melyekre...
aligha var...
désék ter...
kivitele te...
mint felm...
lettek má...
gyakorlat...
vényjavas...
szet tekin...
vezeteli.
Reál...
annyiféle...
pen nem...
politika...
korlatot...
zeti jelleg...
mok, pél...
gen érvé...
lami fels...
lunk sem...
Azza...
letési, há...
tése az...
lami any...
tése, ház...
kintet né...
feladatot...
természet...